

Der er en indsamling af ting, og det klipper man sammen i nogle rapporter, og så skriver man lidt frem og tilbage om, hvad man tror, de ting betyder, men det er altså ikke videnskab, det er politisk analyse.

Jeg vil godt spørge hr. Dohrmann: Mener hr. Dohrmann med hensyn til f.eks. den konference, der nu er planer om, og som jeg har forstået at man vil bruge 5 mio. kr. på, endda ved at overskride budgettet med 2 mio. kr. – jamen det kan ikke nytte, at ministeren ryster på hovedet; jeg har spurgt ministeren, om det er rigtigt, men han nægter at udtale sig om de mest basale ting i den her sag – at *det* er videnskab, den konference? Der var faktisk tre bestyrelsesmedlemmer, der ikke kunne påtage sig ansvaret for at videreføre deres arbejde som bestyrelsesmedlemmer, fordi man gik langt ud over, hvad der var formålet med instituttets arbejde. Så vil jeg da bare spørge hr. Dohrmann: Kunne vi så ikke få svar på, om hr. Dohrmann mener, at *det* lå indenfor eller udenfor?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Eyvind Vesselbo som ordfører.

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil da godt takke Enhedslisten og specielt hr. Keld Albrechtsen for at have rejst denne her forespørgselsdebat, og selv om hr. Keld Albrechtsen jo klart ligner en trængt mand, når han står her på talerstolen og ikke kan svare på de spørgsmål, man stiller – som han i øvrigt selv har formuleret – så tror jeg da på, at vi kan få en konstruktiv debat, og jeg mener ikke, det er forkert at presse hr. Keld Albrechtsen til også at være konstruktiv og definere sine begreber.

Kl. 15.30

Jeg ved godt, det er lidt usædvanligt her i Folketinget, at man beder hr. Keld Albrechtsen om det, men jeg sætter stor pris på hr. Keld Albrechtsen, og derfor mener jeg, at det var vigtigt, at hr. Keld Albrechtsen i hvert fald fik en chance for at definere det, han mente. Det kunne han så ikke, og det beklager jeg.

Nu har der jo altså indtil nu været meget debat om Institut for Miljøvurdering, og Enhedslisten giver ikke op. Nu skal vi have en ny debat, hvor der sættes fokus på de evalueringer, som er foretaget af instituttet, og samtidig ønsker Enhedslisten en debat om instituttets forskningsforpligtelser.

Det er interessant, at det aldrig er miljøet, Enhedslisten, SF eller Socialdemokratiet ønsker en

debat om. Det er aldrig indholdet af instituttets rapporter, der er til debat. Så ville problemet selvfølgelig også være, at så ville vi komme til at diskutere miljøpolitik og miljøområdet, og det er jo ikke lige Enhedslistens stærke side.

Ser vi på den faglige vurdering af de otte rapporter, endte den egentlige evaluering jo med en evaluering af fem rapporter. Jeg har noteret mig slutsætningen i panelets sammenfattende vurdering, som lyder: Hvis et institut som IMI skal bevare sin troværdighed på lang sigt, vil det være nødvendigt at sikre, at der ikke kan sættes faglige spørgsmålstegn ved nogen af dets rapporter.

Ja, det er synspunkter, som vi deler i Venstre, og det er det centrale i vores begrundelse for at ønske et Institut for Miljøvurdering. Det skal være troværdigt og af høj, faglig kvalitet.

Jeg vil godt sige, at jeg finder det yderst vigtigt, at vi har et institut, som foretager den kombination af miljø og økonomi, som har været en mangel i hele den periode, hvor den tidligere regering med Enhedslistens støtte, med hr. Svend Auken i spidsen, sad på miljøpolitikken. Her var der ikke basis for en beskrivelse af, hvor meget det kostede at sætte initiativer i gang på miljøområdet og at lovgive om disse initiativer. Der blev bare sat penge af, hvoraf en stor del jo aldrig blev brugt.

Nu har vi et institut, som er blevet oprettet med det formål at se tingene på en ny måde, dvs. at sætte økonomi bag en lang række mulige initiativer på miljøområdet. Det er et voldsomt brud med den traditionelle tankegang på miljøområdet, hvor man aldrig har spekuleret over, hvor meget lovinitiativer har kostet dem, de omhandlede, eller for den sags skyld det danske samfund.

Denne luksuriøse holdning til skatteborgernes penge er slut nu. Nu vil vi vide, hvordan vi får mest miljø for pengene, og derfor er Institut for Miljøvurdering oprettet.

Det er selvfølgelig derfor, at der er så meget modvilje mod instituttet. Ved at sætte fokus på økonomien rammer vi jo også alle dem, der har levet godt og trygt af den grønne bølge, hvor penge ikke var noget, man talte om. Ordet grøn eller miljø udløste pengene, uden at der blev stillet spørgsmål.

Jeg mener, at vi skal give instituttet mulighed for og ro til at arbejde, og hvis det får det, så tror jeg, at vi i fremtiden kan få nogle meget vigtige debatter om den fremtidige prioritering på miljøområdet.